

Vergaderjaar 1987-1988

20 369

Regels met betrekking tot voorzieningen voor telecommunicatie (Wet op de telecommunicatievoorzieningen)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING, ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVEEL NADIEN GEWIJZIGD

1. VOORSTEL VAN WET

Artikel 1

Onderdeel c onder 2°, luidde:
de wateren met de daartoe behorende bruggen, de plantsoenen, pleinen en andere plaatsen tot gemene dienst van allen bestemd;

Onderdeel g, luidde:
draadomroepinrichting: een inrichting of onderdeel daarvan, bestemd om met gebruik van kabels en kabelwerken of met kabels gelijk te stellen transmissiemiddelen, programma's te verspreiden naar een of meer bij anderen in gebruik zijnde gronden, woningen dan wel niet tot woning dienende gebouwen of gedeelten van gebouwen;

Onderdeel i, luidde:
vaste verbinding: een mogelijkheid voor het directe transport van gegevens van en naar twee aansluitpunten, waarvan de totstandkoming niet door de gebruiker via een aansluitpunt kan worden beïnvloed;

Onderdeel j, luidde:
aansluitpunt: een eindpunt van de telecommunicatie-infrastructuur, dat dient voor koppeling van randapparatuur;

Onderdeel k, luidde:
randapparatuur: een inrichting of samenstel van inrichtingen bestemd

voor rechtstreekse aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur door middel van een aansluitpunt.

Artikel 4

Het eerste lid luidde:
De houder van de concessie is in het belang van het algemeen maatschappelijk en economisch verkeer verplicht tot exploitatie van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven openbare diensten welke betrekking hebben op het directe transport van gegevens van en naar aansluitpunten. Bij die algemene maatregel van bestuur kan tevens aan de houder van de concessie de exploitatie van een openbare dienst met betrekking tot de telegrafie worden opgedragen.

Het tweede lid luidde:
De houder van de concessie is verplicht tot exploitatie van vaste verbindingen.

Artikel 5 luidde:

Het is degene, aan wie krachtens artikel 4, tweede lid, het gebruik van een vaste verbinding ter beschikking is gesteld verboden de vaste verbinding te gebruiken of te doen gebruiken om voor derden:
a. diensten omschreven krachtens artikel 4, eerste lid, te verzorgen;
b. het directe transport van gegevens te verzorgen.

Artikel 7 luidde:

Van de met gebruikmaking van de krachtens artikel 4, eerste lid, omschreven openbare diensten of van vaste verbindingen getransporteerde gegevens mag slechts ten behoeve van een goede uitvoering van de dienst worden kennis genomen door het daartoe door de houder van de concessie gemachtigde personeel belast met de uitvoering van de krachtens artikel 4, eerste en tweede lid, omschreven diensten en vaste verbindingen.

Artikel 8 luidde:

Als inbreuk op het auteursrecht op lijsten, gidsen of bestanden van:
a. aangeslotenen bij een openbare dienst, omschreven krachtens artikel 4, eerste lid, en
b. andere gegevens betreffende een zodanige dienst,
wordt voor de burgerrechtelijke aansprakelijkheid mede beschouwd het verveelvoudigen of openbaar maken van soortgelijke vermeldingen anders dan met toestemming van de houder van de concessie.

Artikel 9

Het tweede lid onder e luidde:
het opstellen van een financiële verantwoording welke gescheiden is van die voor andere activiteiten dan bedoeld in het eerste lid;

Het derde lid onder e, zoals opgenomen in het wetsvoorstel, was niet in de oorspronkelijke tekst opgenomen.

Het negende lid, zoals opgenomen in het wetsvoorstel, was niet in de oorspronkelijke tekst opgenomen.

Artikel 11

Het eerste lid, luidde:

De houder van de concessie is gehouden bij de uitvoering van de ingevolge deze wet op hem rustende verplichtingen terzake van de verzorging van het internationale telecommunicatieverkeer de daarop betrekking hebbende verplichtingen na te komen, welke voortvloeien uit het Internationaal Telecommunicatieverdrag met daarbij behorende bijlagen en reglementen en uit andere Nederland bindende verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties.

Artikel 13

Het eerste lid, luidde:

De houder van de concessie is voor schade als gevolg van het niet of niet goed functioneren van de telecommunicatie-infrastructuur en van tekortkomingen bij de uitvoering van de bij of krachtens artikel 4, eerste en tweede lid, omschreven openbare diensten, en vaste verbindingen slechts aansprakelijk indien het schade betreft als gevolg van:

- a. dood of lichamelijk letsel;
- b. een handelen in strijd met de artikelen 374, 374bis en 375 van het Wetboek van Strafrecht;
- c. het niet of onjuist verstrekken, het onzorgvuldig beheren of verwerken van gegevens betreffende gebruikers van de krachtens artikel 4, eerste lid, omschreven openbare diensten en vaste verbindingen dan wel fouten in administratieve verrichtingen samenhangend met die gegevens.

Het tweede lid luidde:

Bij algemene maatregel van bestuur worden bedragen vastgesteld waarboven de aansprakelijkheid, bedoeld in het eerste lid, zich niet uitstrekt, waarbij de hoogte van de bedragen verschillend kan zijn voor onder meer de aard van de gebeurtenis, de onderscheiden openbare diensten omschreven krachtens artikel 4, eerste lid, en vaste verbindingen.

Artikel 15

Het tweede lid luidde:

Onze Minister kan ten aanzien van een telecommunicatie-inrichting als bedoeld in artikel 18, waarop artikel 19 niet van toepassing is, van het verbod in het eerste lid ontheffing verlenen voor telecommunicatie tussen bepaalde daarin aan te geven categorieën van gebruikers, indien de houder van de concessie niet bereid is of niet in staat is binnen redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden het gebruik van een gelijkwaardige voorziening ter beschikking te stellen.

Artikel 16 luidde:

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld ten aanzien van de totstandkoming van besluiten tot verlening, wijziging of intrekking van een machtiging voor een telecommunicatie-inrichting, als bedoeld in de artikelen 18, eerste lid, 20, derde lid onder a, 22, eerste en derde lid, 23, tweede lid, 24, eerste lid en 25, eerste lid.

2. Deze regels kunnen betrekking hebben op:

- a. de wijze waarop een aanvraag tot verlening, wijziging of intrekking van een machtiging wordt ingediend;
- b. de gegevens die bij een aanvraag tot verlening, wijziging of intrekking van een machtiging worden verstrekt;
- c. de termijn waarbinnen op de aanvraag wordt beslist.

Artikel 18

Het eerste lid luidde:

Het is anders dan krachtens de concessie verboden radio-elektrische zendinginrichtingen aan te leggen, aanwezig te hebben en te gebruiken, tenzij met machtiging van Onze Minister.

Het zesde lid luidde:

De in het vierde lid bedoelde regels kunnen slechts betrekking hebben op:

- a. het verlenen van machtigingen als bedoeld in het eerste lid, waarbij een onderscheid kan worden gemaakt naar de aard van de zendinginrichting en het doel waarvoor de machtiging wordt verleend, alsmede de aan die machtigingen te verbinden voorschriften en beperkingen;

b. de bevoegdheid tot het bedienen van daarbij te omschrijven categorieën van zendinginrichtingen;

c. de aan radio-elektrische zendinginrichtingen te stellen technische eisen, de keuring en de registratie van deze inrichtingen alsmede het vaststellen en het aanbrengen van een keurmerk op daarbij aan te wijzen radio-elektrische zendinginrichtingen;

d. het voorkomen en opheffen van belemmeringen en storingen die radio-elektrische zendinginrichtingen teweeg brengen in daarbij te omschrijven inrichtingen;

e. het maken van handelsreclame voor radio-elektrische zendinginrichtingen, waarvan het gebruik bij of krachtens de wet is verboden;

f. het in de uitoefening van een bedrijf vervaardigen, verhandelen, installeren of herstellen van radio-elektrische zendinginrichtingen;

g. hetgeen nodig is ter uitvoering van Nederland bindende verdragen en besluiten van volkenrechtelijke organisaties.

Artikel 19 luidde:

1. Onverminderd het bepaalde bij of krachtens artikel 18 zal ten aanzien van radio-elektrische zendinginrichtingen, die zijn bestemd voor het tussen vaste punten tot stand brengen van een of meer verbindingen welke dienen voor telecommunicatie die geheel of gedeeltelijk de openbare grond overschrijdt, voorts een machtiging voor een zodanige verbinding worden geweigerd, indien een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang zich tegen het verlenen van een machtiging verzet.

2. Onverminderd het eerste lid zal een machtiging voor een zodanige verbinding voorts worden geweigerd indien de houder van de concessie bereid is en in staat is binnen redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden het gebruik van een aan zodanige verbinding gelijkwaardige voorziening ter beschikking te stellen.

Artikel 20

Het tweede lid luidde:

Met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde regels is het bepaalde in artikel 18, zesde lid aanhef en onder c tot en met g, van overeenkomstige toepassing.

Het vierde lid luidde:
Een machtiging kan slechts worden geweigerd indien

- a. de bescherming van rechten van derden in het radioverkeer dit vordert;
- b. de aanvraag niet voldoet aan de daarvoor krachtens artikel 16 gestelde regels.

Artikel 22

De onderdelen f en h van het vierde lid, zoals opgenomen in het wetsvoorstel, waren niet opgenomen in de oorspronkelijke tekst.

Artikel 23

Het vierde lid luidde:
Een aanvullende machtiging wordt geweigerd indien een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang dit vordert;

Het zesde lid luidde:
Een aanvullende machtiging kan slechts worden ingetrokken op de gronden aangegeven in artikel 22, zesde lid.

Artikel 24

Het tweede en derde lid, zoals opgenomen in de oorspronkelijke tekst, luiden:

2. Een machtiging voor een zodanige inrichting zal worden geweigerd indien een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang zich tegen het verlenen van een machtiging verzet.

3. Onverminderd het tweede lid, zal een machtiging voor zodanige inrichting voorts worden geweigerd indien de houder van de concessie bereid is en in staat is binnen een redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden het gebruik van een aan zodanige inrichting gelijkwaardige voorziening ter beschikking te stellen.

Het vijfde lid, onder e, in het wetsvoorstel opgenomen als vierde lid, onder e, luidde:

de wijze van koppeling aan de telecommunicatie-infrastructuur.

Artikel 25

Het tweede lid, luidde:
Voor de toepassing van het eerste lid is het bepaalde in artikel 18, vierde tot en met achtste lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 26

Het tweede lid luidde:
Onze minister kan ten aanzien van een telecommunicatie-inrichting als bedoeld in artikel 18, 19, 20, 24 en 25, van het verbod in het eerste lid ontheffing verlenen, indien de houder van de concessie niet bereid of niet in staat is binnen redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden het gebruik van een gelijkwaardige voorziening ter beschikking te stellen.

Artikel 30

Het eerste lid luidde:
Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden technische eisen gesteld waaraan randapparatuur dient te voldoen. Deze eisen strekken ertoe om de integriteit van, de samenwerking met, en de aanpassing aan de telecommunicatie-infrastructuur, als ook de samenwerking tussen randapparatuur welke nodig is voor de goede werking van de openbare diensten omschreven krachtens artikel 4, eerste lid, zeker te stellen alsmede de veiligheid van het personeel van de houder van de concessie en van de gebruikers te verzekeren en overlast voor andere gebruikers te voorkomen.

Het achtste lid luidde:
Het bedrijfsmatig aanleggen en onderhouden van randapparatuur is slechts toegestaan aan met inachtname van de bij of krachtens de Vestigingswet Bedrijven 1954 (Stb. 99) te stellen regels.

Het opschrift van Hoofdstuk V luidde:
Ontstoring van randapparatuur en van inrichtingen niet bestemd voor telecommunicatie.

Artikel 31

Het eerste lid luidde:
Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden ten aanzien van elektrische of elektronische inrichtingen, niet zijnde inrichtingen als bedoeld in de artikelen 18, 20, 22, 24 en 25, eisen gesteld met betrekking tot het veroorzaken van en bestand zijn tegen elektro-magnetische storingen.

Het tweede lid luidde:
Het is verboden inrichtingen, als bedoeld in het eerste lid, bestemd voor afzet op de Nederlandse markt

te vervaardigen of in te voeren indien deze niet voldoen aan krachtens het eerste lid gestelde eisen.

Het derde lid luidde:
Het is verboden inrichtingen als bedoeld in het eerste lid op of bestemd voor de Nederlandse markt te verkopen, te verhuren of op andere wijze ter beschikking te stellen, in voorraad te hebben, ten verkoop of ten verhuur aan te bieden dan wel af te leveren, indien ten aanzien van deze inrichtingen de aanduiding van ontstoring als bedoeld in het vierde lid onder c ontbreekt.

Het vierde lid, onder f, luidde:
het vereiste van een machtiging van Onze Minister voor bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorieën van inrichtingen voor industriële, wetenschappelijke en medische doeleinden.

Artikel 34

Het tweede lid luidde:
Bij gebreke van overeenstemming kan degenen op wie een gedoogplicht rust een bezwaarschrift indienen bij Onze Minister.

Het vijfde lid luidde:
Het bepaalde in het eerste tot en met het vierde lid is niet van toepassing in geval voor Nederland of een deel daarvan een besluit als bedoeld in artikel 56 van kracht is.

Artikel 36

Het eerste lid onder c, luidde:
de onder a. en b. bedoelde kabels worden opgeruimd.

Artikel 38

Het derde lid luidde:
Bij gebreke van overeenstemming over de kosten bedoeld in het tweede lid is het bepaalde in artikel 34 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 39

Het eerste lid luidde:
Rechthebbenden op bomen of beplantingen zijn, behoudens recht op schadevergoeding, verplicht deze op verzoek van de houder van de concessie op te snoeien dan wel de wortels of takken daarvan in te korten, voor zover deze redelijkerwijs hinderlijk zijn of worden voor de aanleg, instandhouding en exploitatie van de telecommunicatie-infrastructuur.

Het derde lid, luidde:

In geval van dringende belemmering of storing van de telecommunicatie kan onmiddellijk tot het opsnoeien dan wel inkorten van wortels of takken worden overgegaan, waarna zo spoedig mogelijk hiervan schriftelijk aan de rechthebbende kennis wordt gegeven.

Artikel 42

De onderdelen a tot en met d luiden:

- a. machtiging als bedoeld in de artikelen 18, eerste lid, 20, derde lid onder a, 22, eerste en derde lid, 23, tweede lid, 24, eerste lid, 25, eerste lid, en 31, vierde lid onder f, welke vergoeding verschuldigd is voor de kosten van de bemoeiingen met betrekking tot het verlenen van de machtiging en het toezicht op de naleving door de houder van de machtiging van de bij of krachtens deze wet gegeven regels, voorschriften en beperkingen;
- b. de kosten van de bemoeiingen met betrekking tot de keuring van inrichtingen als bedoeld in de artikelen 18, zesde lid onder a, 30, tweede lid onder a, en 31, vierde lid onder a, door daartoe aangewezen instanties;
- c. de kosten van de behandeling van klachten van storing of belemmering als bedoeld in artikel 18, zesde lid onder b, artikel 22, vierde lid onder f, artikel 23, derde lid onder c, en artikel 31, vierde lid onder e; en
- d. een erkenning of bevoegdverklaring als bedoeld in artikel 30, tweede lid onder b, en artikel 31, vierde lid onder a, welke vergoeding verschuldigd is voor de kosten van de bemoeiingen met betrekking tot het verlenen van de erkenning en het toezicht op de naleving door een erkende of bevoegdverklarde instantie van de bij of krachtens deze wet met betrekking tot de erkenning of bevoegdverklaring gegeven regels.

Onderdeel e, zoals opgenomen in het wetsvoorstel, was niet opgenomen in de oorspronkelijke tekst.

Artikel 46 luidde:

Onze Minister wijst de ambtenaren aan, die met het toezicht zijn belast.

Artikel 48

Het eerste lid luidde:

Bij de toepassing van artikel 47 zijn de daarin bedoelde ambtenaren,

voorzover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, bevoegd om van personen van wie zij redelijkerwijs kunnen vermoeden dat zij alleen of mede verantwoordelijk zijn voor de aanleg, het aanwezig hebben, gebruik of exploitatie van inrichtingen:

- a. inlichtingen te vorderen;
- b. inzage te vorderen en afschrift te nemen van bescheiden die met betrekking tot inrichtingen krachtens de wet zijn voorgeschreven dan wel daarvan tegen een schriftelijk bewijs voor korte tijd afgifte te vorderen ten einde afschrift te nemen;
- c. afgifte te vorderen van ongeldige bescheiden.

Artikel 49

Het eerste lid luidde:

Onze Minister is bevoegd om, indien de ten aanzien van inrichtingen als bedoeld in de artikelen 18, 20, 22, 23, 24, 25, 30 en 31 gestelde regels dan wel voorschriften en beperkingen inzake het voorkomen en opheffen van storingen en belemmeringen in andere inrichtingen niet worden nageleefd, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels, aan de houder van zodanige inrichting aanwijzingen te geven tot het voorkomen en opheffen van storingen en belemmeringen, dan wel op diens kosten in de inrichting in die inrichtingen de nodige werkzaamheden uit te doen voeren ter voorkoming en opheffing van storingen en belemmeringen.

De aanhef van het tweede lid luidde:

Indien de ten aanzien van de aanleg, het aanwezig hebben of het gebruik van telecommunicatie-inrichtingen als bedoeld in de paragrafen 2 of 5 van hoofdstuk III gestelde regels dan wel de aan een machtiging voor zodanige inrichting verbonden voorschriften of beperkingen niet worden nagekomen, is Onze Minister bevoegd om ten aanzien van bij algemene maatregel van bestuur daartoe aan te wijzen telecommunicatie-inrichtingen als hiervoor bedoeld overeenkomstig daarvan bij die maatregel te stellen regels:

Het derde lid luidde:

De houder van een telecommunicatie-inrichting ten aanzien waarvan een dwangmaatregel als bedoeld in het tweede lid onder a of b is genomen, is verplicht deze dwangmaatregel na te leven.

Artikel 51

Het derde lid luidde:

Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordelen, door een technische ingreep iemand beweegt tot het verrichten van een dienst met betrekking tot de telecommunicatie over de telecommunicatie-infrastructuur of een draadomroepinrichting als bedoeld in artikel 22 wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de vijfde categorie.

Het vijfde lid luidde:

Overtreding van de regels gesteld bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bedoeld in de artikelen 18, vierde lid, 20, eerste lid, 25, eerste lid, en 31, vierde lid onder c en d, en 65, dan wel van de regels gesteld krachtens artikel 21, tweede lid, wordt, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit aangemerkt, gestraft met hechtenis van ten hoogste vier maanden of een geldboete van de derde categorie.

Artikel 56

Het eerste lid, luidde:

Bij koninklijke besluit kunnen in buitengewone omstandigheden voor Nederland of een deel daarvan de artikelen 58 en 59 in werking worden gesteld.

Artikel 58

Het vijfde lid luidde:

Indien de houder van de concessie als gevolg van aanwijzingen gegeven krachtens het eerste en tweede lid onevenredig financieel nadeel ondervindt, keert Onze Minister hem een naar billijkheid te bepalen vergoeding uit.

Artikel 59

Het vierde lid luidde:

Indien degene die gerechtigd is tot het gebruik van een in het eerste lid bedoelde inrichting als gevolg van de regels gesteld krachtens het eerste lid onevenredig financieel nadeel ondervindt, keert Onze Minister hem een naar billijkheid te bepalen vergoeding uit.

Artikel 64

Het eerste lid, eerste volzin, luidde:

Onze Minister betreft de houder van de concessie tijdig bij de

voorbereiding van een besluit als bedoeld in de artikelen 3, tweede lid, 4, eerste lid, 9, 13, tweede lid, 30, eerste en tweede lid onder a, en 31, eerste en vierde lid.

Artikel 66

Het zesde lid luidde:

Het bepaalde in het tweede tot en met het vijfde lid geldt ten aanzien van de daarin bedoelde inrichtingen uitsluitend voor de voorwaarden met betrekking tot de omvang, het gebruik en de technische eisen waaronder de machtigingen voor deze inrichtingen zijn verleend op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 70

Het eerste lid luidde:

Bij de toepassing van deze wet wordt niet getreden in het onderwerp geregeld bij of krachtens de Mediawet (Stb. 1987, 249).

2. MEMORIE VAN TOELICHTING

De slotpassage van § 1.2 luidde:

Volgens de verwachting zullen in Nederland in 1989 de noodzakelijke middelen aanwezig zijn die het mogelijk maken landelijk, op beperkte schaal, ISDN-aansluitingen aan te bieden.

In § 1.4 luidde de passage opgenomen in het onderdeel Mobiele communicatie:

In Europees verband wordt gestreefd naar een Europa-breed systeem voor mobiele communicatie. Dit zogenaamde vierde generatiesysteem in de 900 MHz band berust op een cellulair systeem waarbij de communicatie tussen mobiel en basisstation digitaal zal zijn. Dit digitale mobiele net zal een onderdeel gaan vormen van het ISDN.

In § 1.5 luidde de passage opgenomen onder het opschrift Vaste verbindingen:

Het gebruik van vaste verbindingen heeft voor het bedrijfsleven in een aantal gevallen belangrijke voordelen boven het gebruik van het geschakelde telecommunicatienet. Deze vaste verbindingen zullen dan ook door de houder van de concessie verplicht moeten worden geleverd.

Dat geldt zowel voor standaardvoorzieningen, die voldoen aan ter zake geldende internationale aanbe-

velingen en als regulier produkt door de houder van de concessie tegen vastgestelde voorwaarden zullen worden geleverd, als voor bijzondere daarvan afwijkende voorzieningen die op 'projectbasis' worden gerealiseerd.

Voor deze vaste verbindingen zullen geen andere beperkingen gelden dan een verbod tot het verzorgen van openbare diensten met betrekking tot het directe transport van gegevens, die aan de concessiehouder zijn opgedragen (zoals de telefoon- en datatransportdienst), en een verbod tot onderverhuur van transportcapaciteit aan derden. Dat betekent dat het gebruik van vaste verbindingen voor de exploitatie van alle andere diensten, met name van de zgn. tele-informatiediensten (bijv. data-baseservices) volledig vrij is.

Er is afgezien van de instelling van een vergunningsregime daarvoor, zoals in het standpunt van het Kabinet over de aanbevelingen van de Commissie Steenbergen is genoemd. Het Kabinet acht het wetsvoorstel voldoende waarborg bieden tegen het mogelijk oneigenlijk gebruik van vaste verbindingen.

Van de leveringsverplichting voor huurlijnen en de grote gebruiksvrijheid van deze voorzieningen wordt een sterke stimulans verwacht voor de ontwikkeling van nieuwe diensten, zowel voor de zakelijke als voor de privé gebruikers.

De regeling met betrekking tot het gebruik voorkomt de noodzaak tot invoering van een volume-tarief voor vaste verbindingen ter bescherming tegen «afroom»-effecten van de aan de concessiehouder opgedragen diensten; een dergelijke, doorgaans ver van de feitelijke kosten verwijderde tarifiering zou de beoogde stimulans van de ontwikkeling van nieuwe diensten sterk verminderen.

De leveringsverplichting van vaste verbindingen voor de houder van de concessie beoogt maximale mogelijkheden te bieden aan de gebruikers van de telecommunicatie-infrastructuur, ook voor van het standaardaanbod afwijkende voorzieningen. Daarmee wordt tevens bevorderd dat moderne technieken en nieuwe mogelijkheden vroegtijdig en op verzoek van gebruikers in deze infrastructuur worden opgenomen. Dergelijke voorzieningen kunnen dan ook relatief snel aan andere gebruikers worden geleverd, en mogelijk later in het standaardaanbod van de houder van de concessie worden opgenomen.

Op deze wijze wordt een brede stimulans van de ontwikkeling van de telecommunicatie en de toepassingen daarvan samen met de informatica gerealiseerd.

In § 2.1 luidde de aanhef:

De kern van het wetsvoorstel wordt gevormd door de bepalingen die de volgende onderwerpen regelen:

a. de verlening van een exclusieve concessie voor de aanleg, instandhouding en exploitatie van de telecommunicatie-infrastructuur aan een bij wet aan te wijzen rechtspersoon (de concessiehouder) alsmede de verplichting van de concessiehouder om er voor zorg te dragen dat de capaciteit, de kwaliteit en de eigenschappen van de infrastructuur voldoet voor een doelmatige verzorging van telecommunicatie;

b. de opdracht aan de concessiehouder tot exploitatie van een aantal openbare diensten met betrekking tot het directe transport van gegevens (telefoon-, telegraaf-, telex- en datatransportdiensten) (artikel 4, eerste lid);

c. de verplichting voor de concessiehouder om vaste verbindingen aan derden ter beschikking te stellen (artikel 4, tweede lid);

d. het stellen van voorwaarden aan de door de concessiehouder uit te voeren activiteiten, bedoeld onder a, b en c (artikelen 9 en 44); het toezicht hierop zal binnen het kader van deze voorwaarden op hoofdlijnen geschieden (artikel 44);

e. machtigingen aan derden voor de aanleg, instandhouding en het gebruik van telecommunicatie-inrichtingen voor het transport van gegevens met kabel- of straalverbindingen zullen worden geweigerd indien een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang zich tegen het verlenen van een machtiging verzet en voorts worden geweigerd indien de houder van de concessie bereid en in staat is binnen redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden het gebruik van een aan een zodanige verbinding gelijkwaardige voorziening ter beschikking te stellen (artikelen 19 en 24);

f. handhaving van het bestaande regime van draadomroepinrichtingen, in afwachting van de politieke besluitvorming over het rapport van de Commissie Zegveld (artikelen 22 en 23);

g. handhaving (in hoofdzaak) van het bestaande regime voor radio-elektrische zend- en ontvanginrichtingen (artikelen 17, 18, 20 en 21);

h. een wettelijk kader voor de te stellen regels met betrekking tot keuring en toelating van randapparatuur op de telecommunicatie-infrastructuur (artikel 30).

Het opschrift van onderdeel § 2.2 luidde:

Concessie voor telecommunicatie-infrastructuur; openbare diensten; vaste verbindingen.

In § 2.2.2 luidde de passage over de betekenis van het begrip telecommunicatie-infrastructuur:

Onder het begrip telecommunicatie-infrastructuur wordt, zoals omschreven in artikel 1, onder f, verstaan een stelsel van inrichtingen met daarbij behorende middelen, bestemd voor telecommunicatie die geheel of gedeeltelijk openbare gronden overschrijdt, welk stelsel is begrensd door daartoe behorende aansluitpunten en met inbegrip van de aansluitingen op telecommunicatie-inrichtingen buitenslands.

Het opschrift van onderdeel § 2.2.3 luidde:

Openbare diensten.

In § 2.2.3 luidde het eerste gedeelte:

Artikel 4, eerste lid, legt in de eerste volzin aan de concessiehouder de verplichting op tot exploitatie van bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven openbare diensten met betrekking tot het directe transport van gegevens van en naar aansluitpunten. Met deze openbare diensten worden bedoeld de openbare telefoon-, telex- en datatransport-dienst.

De openbare telegraafdienst, bedoeld in de tweede volzin van artikel 4, eerste lid, is wat de kenmerken daarvan betreft, anders dan vorenbedoelde openbare diensten, niet beperkt tot het directe transport van en naar aansluitpunten. Aangezien deze openbare dienst reeds enige jaren economisch niet rendabel te verzorgen is en er andere moderne mogelijkheden ontstaan om een vergelijkbare functie te vervullen, is er van afgezien in de wet zelf de concessiehouder te verplichten tot de exploitatie van deze dienst.

Wel zal, conform het kabinetsstandpunt, deze exploitatie in elk geval nog voor de eerstkomende jaren bij

algemene maatregel van bestuur worden opgedragen.

De hiervoor bedoelde openbare diensten hebben het karakter van een openbare nutsvoorziening. Vandaar dat de wet de verplichting tot exploitatie daarvan aan de concessiehouder oplegt in het belang van het algemeen maatschappelijk en economisch verkeer.

Voor een rendabele exploitatie door de concessiehouder van de concessie voor de telecommunicatie-infrastructuur is een bescherming van de concessiehouder bij de opgelegde exploitatie van de desbetreffende openbare diensten noodzakelijk. Deze bescherming biedt het wetsvoorstel in verschillende bepalingen met betrekking tot activiteiten van derden welke een afroming zouden betekenen van een bedrijfseconomisch rendabele exploitatie van die openbare diensten. Indien op het punt van het verlenen van de opgedragen basisdiensten geheel vrije concurrentie zou bestaan is het gevaar groot dat in stedelijke agglomeraties anderen dan de houder van de concessie tegen lagere tarieven deze basisdiensten zouden gaan verrichten, zodat voor de houder van de concessie alleen de minder rendabele gebieden overblijven. In dit verband zijn voor de bescherming van de concessiehouder van bijzonder belang de artikelen 5, 15 en 26.

Onder de hiervoor bedoelde openbare diensten met betrekking tot het directe transport van gegevens wordt verstaan de verzorging van het directe transport van gegevens over de telecommunicatie-infrastructuur van en naar aansluitpunten alsmede de volgende activiteiten en faciliteiten, die een integraal onderdeel vormen van de dienstverlening bij dat direct transport van gegevens:

Het onderdeel opgenomen in § 2.2.4 luidde:

Artikel 4, tweede lid, verplicht de concessiehouder om vaste verbindingen (huurlijnen) ter beschikking te stellen. Een vaste verbinding is ingevolge de definitie in artikel 1, onder i, van het wetsvoorstel een mogelijkheid voor het directe transport van gegevens van en naar twee aansluitpunten, waarvan de totstandkoming niet door de gebruiker via een aansluitpunt kan worden beïnvloed. Door deze verplichting zal worden voorzien in de grote behoefte die in het economisch verkeer

bestaat aan transportcapaciteit voor bedrijfsmatig verkeer en te verrichten tele-informatiediensten.

De kostenstructuur en de tariefstelling van vaste verbindingen, is zodanig dat hiermede door derden alsnog afroming van de opgedragen openbare diensten zou kunnen plaatsvinden door het maken van «bypass» constructies met huurlijnen. Met name in gebieden met hoge verkeersdichtheden is dit een reële mogelijkheid.

In verband hiermede is in artikel 5 ter bescherming van de exploitatie van openbare diensten door de concessiehouder een bepaling opgenomen die anderen dan de concessiehouder verbiedt huurlijnen te gebruiken of te doen gebruiken om voor derden de hiervoor bedoelde diensten dan wel alleen het directe transport van gegevens te verzorgen.

Een alternatieve methode ter bescherming van de houder van de concessie tegen een dergelijke vorm van afroming zou kunnen zijn het tarifieren van vaste verbindingen op basis van het verwerkte verkeersvolume (volume-tarief). Dit wordt echter ongewenst geacht, omdat hiermede het ontstaan en de groei van nieuwe vormen van (tele-informatie) diensten sterk zou worden geremd.

De door derden over vaste verbindingen te leveren (tele-informatie) diensten kunnen zowel openbaar als besloten en, voorzover in internationaal verband toegelaten, ook grensoverschrijdend zijn. Vaste verbindingen mogen daartoe:

- worden gebruikt voor verkeer ten behoeve van derden (onderverhuur) in het kader van dienstverlening die uitgaat boven de aan de houder van de concessie opgedragen openbare diensten met betrekking tot het directe transport van gegevens;
- onderling worden gekoppeld (deze koppeling kan ook op de locatie van een gebruiker plaatsvinden) of gekoppeld worden aan de openbare geschakelde telecommunicatienetten.

De in het wetsvoorstel opgenomen onderverdeling van § 2.4.1 in twee subparagrafen, te weten 2.4.1.1 Hoofdlijnen van het machtigingsregime, en 2.4.1.2 Verschillen met de bestaande wettelijke regeling, was niet opgenomen in de oorspronkelijke tekst.

In § 2.4.1 luidde de passage met betrekking tot de weigeringsgronden opgenomen in de artikelen 19, eerste en tweede lid, en 24, tweede en derde lid, van de oorspronkelijke wetstekst:

Derhalve wordt in het wetsvoorstel als algemene weigeringsgrond opgenomen dat de machtiging niet zal worden verleend indien een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang zich tegen toelating verzet (artikelen 19, eerste lid, en 24, tweede lid). De formulering van deze algemene weigeringsgrond sluit aan bij zowel de bewoordingen van artikel 3, eerste lid, dat de wettelijke grondslag en ratio vormt voor de exclusieve concessie voor de aanleg, instandhouding en exploitatie van de telecommunicatie-infrastructuur als de bewoordingen van artikel 4, eerste lid, waarin staat dat de houder van de concessie in het belang van het algemeen maatschappelijk en economisch verkeer verplicht is een aantal openbare diensten te verrichten.

Voorts zullen zodanige verbindingen, indien aan het eerste criterium is voldaan, alsnog worden geweigerd indien de houder van de concessie bereid is en in staat is het gebruik van een zodanige verbinding gelijkwaardige voorziening tegen redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden ter beschikking te stellen.

Het vorenstaande is ook van toepassing op radio-elektrische verbindingen tussen vaste punten, waarvoor gebruik wordt gemaakt van een satelliet.

In § 2.4.1.2 luidde de tekst na het tweede gedachtenstreepje:

Voor deze beide categorieën verbindingen wordt in het wetsvoorstel voorzien in de (limitatieve) vermelding van de gronden waarop een machtiging wordt geweigerd.

In § 2.4.4 luidde de passage over de weigeringsgronden in artikel 24, tweede en derde lid, van de oorspronkelijke wetstekst:

Artikel 24, tweede lid, bepaalt dat een machtiging wordt geweigerd indien een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang zich tegen verlening van een machtiging voor een zodanige inrichting verzet.

Het specifieke criterium, opgenomen in artikel 24, derde lid onder b, bepaalt dat een machtiging voorts zal worden geweigerd nadat is gebleken dat de houder van de concessie bereid en in staat is binnen redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden het gebruik van een aan een zodanige inrichting (als waarvoor een machtiging is gevraagd) gelijkwaardige voorziening ter beschikking te stellen.

In § 3.1 luidde de toelichting op artikel 1, onderdeel c:

De gegeven omschrijving van openbare gronden komt overeen met die in de huidige wet, zij het dat onder 1° de elementen «viadukten» en «tunnels» zijn toegevoegd.

In § 3.1 luidde de eerste alinea van de toelichting op artikel 1, onder g:

De definitie van de draadomroepinrichting is inhoudelijk gelijk aan die thans opgenomen in artikel 1, onder f, van de huidige T- en T-wet.

Het gaat hier om inrichtingen bestemd voor het uitzenden van programma's buiten de kring van één woning, instelling of bedrijf e.d. Hieronder vallen zowel inrichtingen die voor dit doel zijn aangelegd, zoals de gemeenschappelijke en centrale antenne-inrichtingen, als andere inrichtingen voor telecommunicatie met gebruik van kabels, indien deze mede voor het uitzenden van programma's worden gebruikt.

De omschrijving «tot het langs lijnen of geleidingen» voorkomende in de huidige T- en T-wet (artikel 1, onder f) is aangepast aan de in dit wetsvoorstel gewijzigde terminologie onder d en e. Met «daarmee gelijk te stellen transmissiemiddelen» wordt bedoeld «radioverbindingen tussen vaste punten» (straalverbindingen).

In § 3.1 luidde de toelichting op artikel 1, onder i:

De term vaste verbinding wordt hier gebezigd in plaats van de tot nu toe in het spraakgebruik gehanteerde aanduiding «huurlijn». Onder een vaste verbinding wordt verstaan een mogelijkheid voor het directe transport van gegevens van en naar twee aansluitpunten, waarvan het gebruik voor een van te voren overeengekomen duur ter beschikking is gesteld (verhuurd) aan een gebruiker (huurder). Het verschil met een «gewone» telefoon-, telex- of dataverbinding is hierin gelegen dat

bij een vaste verbinding de gebruiker vanaf zijn aansluitpunt de totstandkoming van de verbinding niet kan beïnvloeden.

In § 3.2 luidde de toelichting op artikel 5:

Het is degene aan wie door de houder van de concessie het gebruik van een vaste verbinding ter beschikking is gesteld niet toegestaan vaste verbindingen te gebruiken of, bijv. door onder- of wederverhuur, door derden te doen gebruiken voor het verzorgen van krachtens artikel 4, eerste lid, omschreven diensten dan wel van het directe transport van gegevens. De redenen welke ten grondslag liggen aan dit verbod zijn uiteengezet in onderdeel 2.2.4 van de toelichting.

Het verbod heeft uitdrukkelijk geen betrekking op het via vaste verbindingen exploiteren of doen exploiteren van andere diensten, waaronder de zg. tele-informatiediensten.

In § 3.2 luidde de toelichting op artikel 9, tweede lid:

In deze bepaling wordt een limitatieve opsomming gegeven van de onderwerpen waarop de richtlijnen betrekking mogen hebben. Het onder a genoemde onderwerp slaat terug op de in artikel 3, derde lid, voor de houder van de concessie geregelde verplichting.

Het onder b genoemde onderwerp ziet op de wijze van uitvoering van de in artikel 4, eerste lid, bedoelde openbare diensten en van de dienstverlening met betrekking tot terbeschikkingstelling van vaste verbindingen als bedoeld in artikel 4, tweede lid. Bij de uitvoering in ruimere zin van de hiervoor bedoelde verplichtingen met betrekking tot de infrastructuur en de dienstverlening behoren ook het overleg bedoeld onder c en de geschillenregeling bedoeld onder d.

Teneinde verholde kruissubsidies te vermijden tussen de aan de houder van de concessie als zodanig opgedragen taken en de door de houder van de concessie uit anderen hoofde te verrichten activiteiten zijn richtlijnen nodig voor een scheiding van de financiële verantwoording van die taken respectievelijk andere activiteiten. Hierop ziet het bepaalde onder e.

Het bepaalde onder f maakt het mogelijk de houder van de concessie te verplichten tot het verstrekken van

al die informatie welke de Minister van Verkeer en Waterstaat nodig heeft voor de uitoefening van toezicht op hoofdlijnen van de door de houder van de concessie als zodanig uit te voeren taken. De richtlijnen ter zake zullen worden uitgewerkt in een daartoe op te stellen informatieprofiel.

In § 3.2 is ingevoegd een toelichting op het negende lid van artikel 9, dat in de oorspronkelijke wetstekst niet was opgenomen.

In § 3.3 luidde de zinsnede in de toelichting, die betrekking heeft op artikel 18, zevende lid, onder c:

en sluit wat betreft het zevende lid, onder c, aan bij de toepassing van dat besluit waar het gaat om de bescherming van de ingevolge artikel 2 van de T- en T-wet aan de PTT voorbehouden openbare nutstaken op het terrein van de telecommunicatie.

In § 3.3 is in de toelichting op artikel 18, negende lid, een passage ingevoegd ter toelichting van het bepaalde in het negende lid, onder e, welke in de oorspronkelijke tekst niet voorkwam.

In § 3.3 luidde de toelichting op artikel 19:

Dit artikel geeft met betrekking tot de toelating van radio-elektrische zendingrichtingen, die zijn bestemd voor het tussen vaste punten tot stand brengen van een of meer verbindingen voor telecommunicatie, die geheel of gedeeltelijk de openbare grond overschrijdt, een aanvulling op de regeling in artikel 18. Hierbij moet met name gedacht worden aan straalverbindingen. Deze (aanvullende) weigeringsgronden zijn gelijk aan die in artikel 24, tweede en derde lid. Zoals hiervoor in onderdeel 2.4.1 en 2.4.4 is uiteengezet strekken deze weigeringsgronden ter voorkoming van parallelisatie van de telecommunicatie-infrastructuur als ook van de afroming van de aan de houder van de concessie opgedragen diensten.

In § 3.3 luidde in de toelichting op artikel 22, eerste lid, de eerste volzin:

Krachtens de in artikel 3, eerste lid, verleende concessie is de houder daarvan bevoegd alle vormen van draadomroepinrichtingen aan te leggen, in stand te houden en te (doen) exploiteren, voorzover voor

het desbetreffende gebied geen machtiging is verleend.

Ingevoegd is een toelichting op artikel 22, vierde lid onder f, welk artikelonderdeel niet was opgenomen in de oorspronkelijke tekst.

In § 3.3 luidde de toelichting op het vierde en vijfde lid van artikel 23:

De in lid 4, onder a, voorgestelde weigeringsgrond voorziet in een wettelijke grondslag voor de toetsing van aanvragen voor aanvullende machtigingen aan het belang waarvoor aan de houder van de concessie met uitsluiting van anderen een concessie is verleend voor aanleg, instandhouding en exploitatie van de infrastructuur, alsmede aan het belang waarvoor aan de houder van de concessie de krachtens artikel 4, eerste lid, omschreven openbare diensten ter exploitatie zijn opgedragen.

De regeling van de weigerings- en intrekingsgronden is limitatief.

Ingevoegd is een toelichting op het zesde lid, onder a van artikel 23, welk artikelonderdeel niet was opgenomen in de oorspronkelijke wetstekst.

In § 3.4 luidde de tweede en derde alinea van de toelichting op artikel 30, tweede lid:

Ten behoeve van de keuring wordt door de aanvrager een representatief exemplaar van de voor toelating aan te melden apparatuur vergezeld van de relevante gegevens, waaronder een duidelijke identificatie overhandigd aan een voor dit doel erkende keuringsinstantie.

Het ligt in het voornemen in Nederland meerdere keuringsinstanties te erkennen, waaruit de aanvrager kan kiezen.

De keuringsinstantie test het betreffende apparaat aan de hand van de voor toelating van een dergelijk apparaat geldende eisen en legt de meetresultaten vast in een testrapport onder vermelding aan welke eisen het apparaat is getest.

Ten behoeve van het afgeven van de verklaring van goedkeuring wordt door een daartoe erkende instelling, dit kan zijn een apart onderdeel van het hierboven genoemde keuringsinstituut of een hiervan losstaande en onafhankelijke instelling, het testrapport vergeleken met de betreffende eisen en wordt bepaald of het geteste apparaat aan deze eisen voldoet.

In het bevestigende geval wordt een verklaring van goedkeuring afgegeven.

In § 3.5 is aan het slot van de inleiding van de toelichting op artikel 31 een passage toegevoegd, welke niet was opgenomen in de oorspronkelijke tekst.

In § 3.7 luidde de toelichting op artikel 42:

In dit artikel is de vergoedingsregeling, welke in de huidige wet onder meer bestaat ter bestrijding van de kosten verbonden aan het verlenen van een machtiging voor een radio-elektrische zendingrichting en de controle op de naleving van de aan de machtiging verbonden voorschriften en beperkingen, aanzienlijk uitgebreid. Deze uitbreiding heeft betrekking op de machtigingen voor draadomroepinrichtingen en het toezicht daarop (onder a), keuringen ingevolge de regeling voor randapparatuur en ontstoring (onder b), de behandeling van klachten in verband met de storing (onder c) en erkenning en bevoegdverklaringen ingevolge de regeling voor randapparatuur en ontstoring, alsmede het toezicht daarop (onder d).

In § 3.10 luidde de toelichting op artikel 51, derde lid:

Het voorgestelde lid bevat een aanvulling op de strafbepaling inzake oplichting als geregeld in artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht. Deze aanvulling heeft betrekking op het langs technische weg manipuleren van de telecommunicatie-infrastructuur en een draadomroepinrichting als bedoeld in artikel 22 tot het daarover doen verrichten van diensten met betrekking tot de telecommunicatie. Artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht dekt deze wijze van oplichting niet. Het in dit artikel genoemde delictsbestanddeel «iemand bewegen tot de afgifte van enig goed of tot het aangaan van een schuld of het teniet doen van een inschuld» omvat niet «iemand bewegen tot het verrichten van een dienst».

Het voorgestelde artikellid is juist gericht op dit laatste element waar het strafbaar stelt het door een technische ingreep iemand bewegen tot het verrichten van een dienst met betrekking tot de telecommunicatie. De voorgestelde bepaling strekt ter bescherming van deze diensten, voor zover die worden aangeboden over

de telecommunicatieinfrastructuur of een draadomroepinrichting als bedoeld in artikel 22. Wat betreft de telecommunicatie-infrastructuur betreft deze bescherming zowel de door de concessiehouder als door derden te verrichten diensten. Het artikellid stelt de hier bedoelde technische manipulatie uitsluitend strafbaar voor zover het geschiedt met het oogmerk om zichzelf of een ander wederrechtelijk te bevoordelen; dit in aansluiting op genoemd artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht. Onder «technische ingreep» wordt verstaan elke vorm van technische manipulatie, zowel van buitenaf als in de telecommunicatie-infrastructuur en de draadomroepinrichting, die leidt tot het verrichten van de hierbedoelde diensten. Ook waar dit gevolg wordt bereikt louter door gebruik van technische middelen is in de zin van dit artikel sprake van «iemand bewegen».